

عنوان مقاله:

تاثیر عصاره آبی سداب بر روند اسپرم سازی موش صحرایی نر بالغ نژاد ویستار

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، دوره 12، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهشید بذرافکن

مرضیه پناهی

اکرم آهنگرپور

قاسم ساکی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: رشد بی رویه جمعیت منجر به پیدایش روش های جدید جلوگیری از بارداری شده، امروزه مردان نقش خود را در مشارکت در استفاده از روش های بارداری پذیرفته اند. از روش های جلوگیری از بارداری روش های غیر هورمونی می باشد. در روش های غیر هورمونی از گیاهان استفاده می شود. سداب از دیر باز در طب سنتی ایران به عنوان داروی پیشگیری از بارداری در هر دو جنس کاربرد داشته است. در این مطالعه تاثیر تجویز عصاره آبی گیاه سداب بر بافت بیضه و روند اسپرم سازی موش صحرایی بررسی شده است. مواد و روش ها: در این مطالعه که از نوع تجربی است ۳۰ سر موش صحرایی به شکل کاملا تصادفی به سه گروه ده تایی تقسیم شدند. گروه کنترل هیچ ماده ای دریافت نکردند، گروه شاهد نرمال سالین دریافت کردند. همچنین گروه تجربی عصاره آبی سداب به میزان ۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم به روش درون صفاقی به مدت ۴۰ روز دریافت کردند. ۴۰ روز بعد از شروع اولین تزریق، حیوانات بیهوش شدند. بیضه راست جدا سازی و جهت مطالعات بافت شناسی فیکس شد. در این مطالعه، به منظور بررسی آماری از تست های ANOVA و Tukey استفاده شد. یافته ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که تعداد سلول های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت اولیه، اسپرماتید و سلول های لایدیگ گروه تجربی در مقایسه با گروه کنترل و گروه شاهد بطور معنی داری کاهش یافته است ($p=0.05$). افزایش ضخامت غلاف سفید بیضه و کاهش قطر لوله منی ساز در گروه تجربی نسبت به گروه های کنترل و شاهد معنی دار بود ($p=0.01$). نتیجه گیری: نتایج نشان می دهد که عصاره آبی گیاه سداب می تواند روی فعالیت سیستم تولید مثل، اثر کاهشی داشته باشد و احتمالاً می تواند به عنوان ماده ای جهت کنترل جمعیت، مفید باشد. واژه های کلیدی: عصاره آبی، سداب، بافت بیضه، موش صحرایی، اسپرماتوژنز

کلمات کلیدی:

Aqueous extract, Ruta graveolens, Testis tissue, Rat, Spermatogenesis, عصاره آبی، سداب، بافت بیضه، موش صحرایی، اسپرماتوژنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1710620>

